

ΚΑΙ ΟΛΙΓΗΝ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ (Νοέμβριος 2007)

Συγγραφέας: ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΜΠΟΥΚΑΛΑΣ

Αφού δεν δίστασαν να πετσοκόψουν, προ καιρού, την έκθεση της διακυβερνητικής επιτροπής για την κλιματική αλλαγή, μιας επιτροπής του ΟΗΕ δηλαδή, σιγά μην δεν έπιανε τους αξιωματούχους του Λευκού Οίκου ο λογοκριτικός οίστρος, όταν έφτασε στα χέρια τους μια άλλη, περιβαλλοντικού περιεχομένου έκθεση, συνταγμένη αυτή τη φορά από το κρατικό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νοσημάτων. Με το πρόσχημα, λοιπόν, ότι ήθελαν να κάνουν ευρέως κατανοητό το κείμενο, έκοψαν τις σελίδες (οκτώ στις δεκατέσσερις) που περιείχαν «δυσνόητες λέξεις» («αύξηση καρδιακών επεισοδίων λόγω της κλιματικής αλλαγής», «αύξηση των αναπνευστικών προβλημάτων», «εξάπλωση μολυσματικών νόσων» κ.λπ.). Μπορεί οι ειδικοί του ζωικού βασιλείου να διατείνονται ότι η καημένη η στρουθοκάμηλος δεν έχει τη συνήθεια που της αποδίδουμε, να χώνει το κεφάλι της στην άμμο διωκόμενη, πρόβλημα πάντως, δεν υπάρχει: το ευγενές άθλημα του στρουθοκαμηλισμού δεν θα εξαφανιστεί, αφού θα συνεχίσουν να επιδίδονται σε αυτό, ως ήδη πρωταθλητές του, οι άνθρωποι.

Στην Ελλάδα δεν μας λείπει η άμμος (αν και κάποιο πρόβλημα προκαλούν οι συνεχείς παράνομες αμμοληψίες, που γίνονται ανεμπόδιστα επειδή η πολιτεία κρατάει μεν «πάντ' ανοιχτά, πάντ' άγρυπνα τα μάτια της ψυχής της», αλλά δεν συμβαίνει το ίδιο και με τους οφθαλμούς του σώματός της, των μηχανισμών της δηλαδή. Μπορούμε ωστόσο να βυθίσουμε την κεφαλή μας και στο νερό, για να μη βλέπουμε όσα οφείλουμε να βλέπουμε.

Στο νερό του Αχελώου, επί παραδείγματι, που ο Υπουργός Δημοσίων Έργων, σαν Θεσσαλάρχης που είναι, το έβαλε αμέτι μουχαμέτι να τον εκτρέψει, και ας εναντιώνονται στην εκτροπή, χρόνια τώρα, και Θεσσαλοί εκτός από τους Αιτωλοακαρνάνες και το Συμβούλιο της Επικρατείας και όλες οι περιβαλλοντικές οργανώσεις. Με τον Ηρακλή άντεξε κάμποσο ο Αχελώος, με τις αλλεπάλληλες μεταμορφώσεις του σε φίδι, βόδι και βουκέφαλο άντρα. Αλλά με έναν Υπουργό και μια κυβέρνηση που μεταμορφώνουν σε «μέγιστο περιβαλλοντικό έργο» τη βιαιότατη αλλαγή του μισού ελληνικού χάρτη και σε «πράσινη ενέργεια» την καταστροφή ενός διαμερίσματος, με αντάλλαγμα τα απλώς εικαζόμενα οφέλη ενός άλλου, το τέχνασμα της μεταμόρφωσης έχει αλλάξει χέρια και σκοπό.

Και αν το νερό του Αχελώου, αφρισμένο όπως είναι, δεν υπηρετεί αποτελεσματικά την ανάγκη του κυβερνητικού στρουθοκαμηλισμού, υπάρχει το θολό νερό του Ασωπού και της Κορώνειας, φορτωμένο λύματα. Εκεί η απόκρυψη από τον εχθρό θα είναι σίγουρη, αν παρακαμφθεί βέβαια η αστεία λεπτομέρεια ότι ο εχθρός δεν είναι άλλος από τον εαυτό σου, ο οποίος έμαθε εσχάτως να γαρνίρει την πολιτική του με ολίγη οικολογία.

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» στις 8 Νοεμβρίου 2007, σ. 12.